

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1CoPr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614203704
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7614203704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej, v právnej veci žalobcu G.. H. F., bytom v D., F. X. Č.. XX, zastúpeného Mgr. Martinom Miklušom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská č. 1 proti žalovanej Strednej odbornej škole drevárskej so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Filinského č. 7, zastúpenej JUDr. Matejom Okálym, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova č. 7, o neplatnosť výpovede, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.10.2016 č.k. 2Cpr 2/2014-338 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že výpoveď daná žalobcovi listom žalovanej zo dňa 27.9.2013 je neplatná a pracovný pomer naďalej trvá a zároveň súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% a rovnako aj súdny poplatok na účet okresného súdu, všetko do 3 dní od vyčíslenia súdom.

2. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobca pracoval u žalovanej od 26.8.2003 v pracovnom pomere na dobu neurčitú s dohodnutým druhom práce - výchovno - vzdelávacia činnosť učiteľa odborných predmetov. Ďalej vychádzal zo zistenia, že žalobca bol členom odborového orgánu pôsobiaceho u žalovanej a to ako člen výboru základnej organizácie pracovníkov školstva a vedy pri Strednej odbornej škole drevárskej. Na základe rozhodnutia riaditeľa žalovanej zo dňa 9.9.2013 sa žalobca mal stať nadbytočným z dôvodu nedostatku vyučovacích hodín, ktorý vyplynul z celkového poklesu žiakov u žalovanej v školskom roku 2013/2014. Žalovaná požiadala listom zo dňa 11.9.2013 o prerokovanie výpovede a o súhlas s výpoveďou príslušný odborový orgán, ktorý vyslovil nesúhlas s výpoveďou žalobcu. Dňa 27.9.2013 bola žalobcovi na pracovisku doručená výpoveď, ktorú žalovaná skutkovo vymedzila tak, že na základe vyššie uvádzaného rozhodnutia riaditeľa školy č. 3/2013 sa stal nadbytočným. Žalobcovi zo strany žalovanej bola ponúknutá v súlade s § 54 Zákonníka práce dohoda o zmene pracovnej zmluvy na týždenný úväzok 6 vyučovacích hodín z dôvodu nedostatku vyučovacích hodín. Žalobca na ponuku zníženého týždenného úväzku 6 vyučovacích hodín nereagoval, a k navrhovanej dohode nepristúpil.

3. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie z rozhodnutia riaditeľa školy č. 4/2013 zo dňa 9.9.2013 nevyplýva, v čom má spočívať organizačná zmena. Samotné konštatovanie, že z dôvodu poklesu celkového počtu žiakov v školskom roku 2013/2014 oproti školskému roku 2012/2013 v dôsledku čoho bola žalobcovi ponúknutá dohoda o zmene pracovnej zmluvy nemožno považovať za organizačnú zmenu v intenciách Zákonníka práce a naplnenia výpovedného dôvodu. Tým, že žalovaná navrhla žalobcovi zmenu pracovnej zmluvy, nerozhodla o organizačnej zmene jeho úloh, technického vybavenia, znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách, preto uvedené rozhodnutie riaditeľa školy nemožno považovať za kvalifikované písomné rozhodnutie o organizačnej zmene v súlade s § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce a to rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene.

5. Navyše žalobcovi ako aktívnemu členovi odborového orgánu bola daná výpoveď bez súhlasu odborov, pričom používal zákonnú ochranu pred jednostranným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Členovia odborového orgánu, ktorí pôsobia u zamestnávateľa sú chránení tým, že odborová organizácia dáva súhlas k právnomu úkonu, smerujúcemu k skončeniu pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Ust. § 240 ods. 8 Zákonníka práce je nepochybne hmotnoprávnym ustanovením. Súd bol teda toho názoru, že v prejednávanej veci neboli splnené hmotnoprávne predpoklady platného skončenia pracovného pomeru výpoveďou so žalobcom poukazujúc na právne neúčinné rozhodnutie riaditeľa školy, ktoré nezavázalo relevantné rozviazanie pracovného pomeru výpoveďou a to pre výpovedný dôvod - nadbytočnosť zamestnanca a tiež preto, že odborová organizácia nedala súhlas k právnomu úkonu, smerujúcemu ku skončeniu pracovného pomeru a v kontexte toho súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. vzhľadom na to, že žalobca mal v konaní plný úspech. O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 4 ods.2 písm. d/ zák.č. 71/1992 Z.z.

7. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že sa nestotožňuje s právnym posúdením, ani s vyhodnotením obsahu listiny - rozhodnutia riaditeľa školy č. 3/2013 o znížení počtu zamestnancov Strednej odbornej školy drevárskej. Nestotožňuje s právnym názorom súdu, že z uvedeného rozhodnutia nevyplýva, v čom spočívala organizačná zmena a samotné konštatovanie, že z dôvodu poklesu celkového počtu žiakov oproti predchádzajúcemu školskému roku, nemožno považovať za organizačnú zmenu v intenciách Zákonníka práce. Je toho názoru, že samotným neakceptovaním ponúkaného návrhu na zmenu dĺžky trvania pracovného času, najprv v rozsahu 6 vyučovacích hodín týždenne a následne v trvaní 8 vyučovacích hodín týždenne sa zamestnanec automaticky stal nadbytočným. Až táto skutočnosť zadala možnosť zamestnávateľovi prijať rozhodnutie o nadbytočnosti a na podklade rozhodnutia následne platne vypovedať uzavretý pracovný pomer pri existencii výpovedného dôvodu uvedeného v § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Súdom vytykané nedostatky čo do obsahu textu rozhodnutia neuznáva. Ďalej uviedol, že pred prijatím rozhodnutia o nadbytočnosti žiadanej organizačnej zmene, resp. jej prijatíu nedošlo, ani nemalo dôvod dôjsť, nakoľko až po rozhodnutí o nadbytočnosti a doručení výpovede vyvstala potreba meniť organizačnú štruktúru zamestnancov. Do toho času bola štruktúra nezmenená a keby bol žalobca prijal navrhovaný skrátený záväzok, k zmene by ani nedošlo. Je toho názoru, že v konkrétnom prípade nemožno poukazovať na argumentáciu v rozpore rozhodnutia o nadbytočnosti s hmotným právom v konaní vedenom na krajskom súde pod sp.zn. 1CoPr 5/2013 - 113. Nestotožňuje sa ani s právnou úvahou súdu o aktívnom členovi odborového orgánu - žalobcovi a nepreukázaní hmotnoprávnych skutočností, pre ktoré od neho nebolo možné spravodlivo požadovať naďalej zamestnávať žalobcu. Má za to, že s poukazom na povinnosti, ktoré pre ňu a štatutára vyplývajú - zabezpečenie riadneho a kvalitného vyučovacieho procesu odborne zdatnými (nielen kvalifikovanými učiteľmi - aj keď žalobcom preukázanú resp. tvrdenú kvalifikáciu popierame) nebolo od nás možné spravodlivo považovať, aby žalobcu zamestnávali.

8. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

9. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že neboli splnené hmotnoprávne predpoklady platného skončenia pracovného pomeru výpoveďou so žalobcom, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak určil, že výpoveď daná žalobcovi je neplatná. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové tvrdenia a právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

11. K odvolaniu žalovanej je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že jej list zo dňa 9.9.2013 je rozhodnutím zamestnávateľa o zmene jej úloh, technického vybavenia alebo znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

12. Podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia alebo znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo iných organizačných zmenách.

13. Pri posudzovaní rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene ako jedného z predpokladov výpovede podľa § 61 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce súd v konaní podľa § 64 Zákonníka práce skúma, či také rozhodnutie bolo skutočne prijaté a či ho urobil zamestnávateľ, fyzická osoba, príslušný orgán zamestnávateľa - právnickej osoby alebo ten, kto je k tomu inak oprávnený. Je tomu tak preto, že rozhodnutie zamestnávateľa o zmene jeho úloh nie je právnym úkonom. Pretože sa nejedná o právny úkon, nemožno rozhodnutie zamestnávateľa samo o sebe preskúmať z hľadiska platnosti. Ak vznikne pochybnosť, či zamestnávateľ rozhodol o organizačnej zmene, môže sa súd zaoberať len tým, či také rozhodnutie bolo skutočne prijaté a či ho urobil zamestnávateľ, fyzická osoba, príslušný orgán zamestnávateľa, právnickej osoby alebo ten, kto je k tomu oprávnený. Správne preto postupoval súd prvej inštancie v prejednávanej veci, ak sa zaoberal skutočnosťou, či žalovaná ako zamestnávateľ rozhodnutie o organizačnej zmene prijala.

14. V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná vypovedala žalobcovi pracovný pomer výpoveďou zo dňa 27.9.2013 podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, nakoľko žalobca sa mal stať nadbytočným vzhľadom na jej písomné rozhodnutie - rozhodnutie riaditeľa školy č. 3/2013. Z rozhodnutia riaditeľa školy č. 3/2013 vyplýva, že žalobcovi bola ponúknutá dohoda o zmene pracovnej zmluvy z dôvodu nedostatku vyučovacích hodín, ktorý mal vyplývať z poklesu celkového počtu žiakov v školskom roku 2013 - 2014 oproti predchádzajúcemu školskému roku. Ďalej v rozhodnutí sa konštatuje, že žalobca neprijal ponúkanú dohodu o zmene pracovnej zmluvy bez odôvodnenia a teda k dohode o zmene pracovnej zmluvy nedošlo. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tým, že žalovaná navrhla žalobcovi zmenu pracovnej zmluvy spočívajúcej v zmene ustanoveného pracovného času na kratší týždenný pracovný čas, nerozhodla o organizačnej zmene, o zmene jej úloh, technického vybavenia, o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách, preto uvedené rozhodnutie riaditeľa školy č. 3/2013 zo dňa 9.9.2013 nemožno považovať za kvalifikované písomné rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene v súlade s ust. § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k správne skutkovému záveru, že uvedené rozhodnutie riaditeľa školy č. 3/2013 nie je rozhodnutím o organizačnej zmene, nakoľko z tohto rozhodnutia nie je zrejmé, v čom má spočívať organizačná zmena na strane žalovanej.

16. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožňuje aj s názorom súdu prvej inštancie v tom, že samotné konštatovanie o tom, že z dôvodu poklesu celkového počtu žiakov bola žalobcovi ponúknutá dohoda o zmene pracovnej zmluvy nemožno považovať za organizačnú zmenu. Pri rozhodovaní v prejednávanej veci súd prvej inštancie správne vychádzal z názoru odvolacieho súdu vysloveného v obdobnej veci vedenej pod sp.zn. 1CoPr 5/2013 od ktorého sa odvolací súd nemá dôvod odchyliť ani v prejednávanej veci.

17. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovanou uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

18. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 C.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalobca, preto súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).